

अपर्युषित लि० न पर्युषितः । अभिनवे सद्योभवे पुष्पादौ ।

“अपर्युषितनिश्चिद्वैः प्रोक्षितैर्जनुवर्जितैरिति” नर० पु० ।

अपर्वदण्ड पु० अपर्वा दण्ड इव । रामदण्डाख्यग्रभेदे तस्ये-
तरशरखेव अन्यथुक्तत्वाभावात्तथात्वम् ।

अपर्वन् लि० नास्ति पर्व अन्यः अन्यप्रकरणपरिच्छेदो वा
यस्य । अन्यशून्ये दण्डादौ विच्छेदशून्ये अन्यदौ च । वा
कप् । अपर्वकोऽप्यत्र लि० । “यदपर्वक स्यात् प्रत्यस्यमिति”
शत० ब्रा० । “विच्छेदशून्यमिति” भा० ।

अपल न० अपक्रमनिवृत्तौ लाति गृह्णात्यल ला-वा० आ-
धारे क । कोषको शब्द० मा० । तद्वन्धने हि अपक्रमनि-
वृत्तेस्तथात्वम् । नास्ति पलं मांसं यस्य । मांसशून्ये लि० ।

अपलाप पु० अप+लप-घञ् । सतोऽप्यसत्त्वेन कथनरूपे
अपङ्गवे, “न च प्रत्यक्षसिद्धस्यापलापः कर्तुं शक्यते
इति” अप+आनन्दे लप्पत्यनेन लप करणे घञ् । स्नेहे
मेदिनिः । स्नेहेनैवानन्दभाषणात्तथात्वम् ।

अपलापिका स्त्री लप इच्छायां पर्याये खलुच् लापिका
पर्यायेण इच्छा अप वैपरीत्ये प्रा० स० । अपर्यायेच्छा-
पायां लप्पायासतिशयलालसायाम् हेम० । अत्रार्थे अप-
लापिकेति पाठकल्पनं प्रामादिकं लसतेरिच्छार्थत्वाभावात् ।

अपलापिन् लि० अप+अपकर्षे लष-ताच्छील्यादौ चितुण् ।
अनुचितधनादिदृष्ट्याशीले । स्त्रियां ङीप् ।

अपलापुक लि० अप+अनुचितत्वात् अपकर्षे लष-ताच्छी-
ल्यादौ बा० उकञ् । अनुचितधनादिदृष्ट्याशीले ।

अपल्यूनन न० न पल्यूननं शोधनम् अभावे न० त० ।
ज्ञानमार्जनधारसंयोगादिना शोधनाभावे । “यदिदं
ज्ञातव्यं निहितमपल्यूननकृतं भवतीति शत० ब्रा० ।
“अपल्यूनकृतं चारद्वयसंयोगादिनाऽधौतमिति” भा० ।
अत्रासमर्थसमासात् कारणे नञर्थान्वय इति भेदः । तथा
च रजकाधौतमिति तदर्थः । कर्मकाले रजकाधौतवस्तु
परिधानस्य स्रुतौ निषेधात् तथोक्तम् ।

अपवत् लि० अपः कर्म तदस्त्वस्य सत्पुं वेदे सख्य लोपः । कर्म-
युक्ते । “अपृपवानपवाञ्चरेह सीदतु” अथ० १८, ४, २४ ।

अपवन न० अपकष्टं क्षत्तिमत्वात् स्वल्पत्वाच्च वनम् प्रा० त० ।
उपवने क्षत्तिमवने हेम० । [अन्तर्गृहे वासगृहे ।

अपवरक न० अप+त्रियते अप+इ-कजा० संज्ञायां वुन् ।
अपवरण न० अप+इ-भावे ल्युट् । अनावरणे आव-
रणापाकरणे च ।

अपवर्गं पु० अपवृज्यते संसारोऽत आ-इज-घञ् कृतम् । मोक्षे ।

“स्वपर्गापवर्गयोर्मार्गमासनन्ति मनीषिणः” इति गृह्यसा० ।

“दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिच्छाज्ञानानामुत्तरोत्तरापायादनन्त-
रापायादपवर्गं” इति “कृण्वत्यापाकरणान्नास्त्यपवर्गः”

इति च न्यायस्तु० । अपवर्गप्रकारस्तु मोक्षपञ्चे वक्ष्यते ।

भावे घञ् । दाने, त्यागे च “सुष्टेरसम्भेद इवापवर्गं” किरा० ।

अपवृज्यते विरज्यते यस्मात् अपादाने घञ् । फलप्राप्तौ तद्धे

तुके कर्मसमापने च “अपवर्गे ततोयेति” पा० । “अपवर्गे

ततोयेति भणतः पाणिनेरपीति” नैषधम् “उदगपवर्गं

सुखेषु ससृज्यादिति” ता० ब्रा० । “कृत्वा गते भाग्य

इवापवर्गमिति” किरा० “अपवर्गं समर्पणमिति” मल्लि० ।

अपवर्जनं न० अप+इज ल्युट् । दानादावपवर्गार्थे । “धटा-

पवर्जनमिति” मिताक्षरा ।

अपवर्जितं लि० अप+वर्ज्जं क्त । परिहृते, त्यक्ते, दत्ते च ।

अपवर्त्तेन न० अप+वृत् णिच् ल्युट् । परिवर्त्तेन, वक्रांकरणे

अङ्गशाले प्रसिद्धे भाज्यभाजकयोर्बभूवोरपि तुल्यरूपेण

केनचिदङ्गेन विभाजने । “समेन केनापवर्त्तेत” लीला० ।

अपहरणे च “न त्यागोऽस्ति द्विवन्दाश्च न च दद्याप-

वर्त्तनमिति” मनुः । भावे अच् अपवर्त्तोऽप्यत्र पु० ।

अपवाद पु० अप+इद भावे घञ् । निन्दायाम् अपकीर्तौ

“किं करिष्यामि राज्ञेन सापवादेन राचय !” “प्रकाशं च कृते

तस्मिन्प्रवादे भवेन्मम” इति च रामा० । मिथ्यावादे

“अपवादमात्रमनुष्ठानमिति” सां० सू० “अपवादः मिथ्या-

वादः” भा० । कृतसितवादे तत्रैव “अपवादः कृतसितवाद”

इति व्याख्यानम् । अपवादो सामान्यशास्त्रं स्वविष-

यात् सङ्कोच्यतेऽनेन कारणे घञ् । विशेषशास्त्रे । तच्च

स्वविषयं परिहृत्य सामान्यशास्त्रं विषयान्तरे व्यवस्थाप-

यतीति तस्य सङ्कोचकं भवति यथा “मा हिंस्यात् सर्वाभूता-

नीति” श्रुतौ हिंसानिषेधस्य सर्वभूतविषयकत्वेऽपि “वायव्यं

श्वेतमालभेतेति” शास्त्रं वायव्यच्छागहिंसाविषयकत्वेन विरो-

धात् स्वविषयात् सङ्कोचयत् तस्यैतदविषयकतां व्यवस्था-

पयति “अपवादैरिवोत्तमर्गाः कृतव्यावृत्तयः परैरिति” कुमारः

“परनिवृत्तान्तरङ्गापवादानामुत्तरोत्तरं बलीय” इति “अपवा-

दोयदन्यत्र चरितार्थस्तर्ह्यनन्तरङ्गेण बाध्यते” इति च व्या०

परि० । “काचिदपवादविषयेऽप्युत्तमर्गोऽभिनिविशते” इति

पा० भा० । अपवादो अपवादोऽपि मिथ्याभूतमनेन अप+

वद-कारणे घञ् । वेदान्ततत्त्वज्ञे मिथ्याभूतप्रदार्थनिवार-

णार्थसुपदेशभेदे । स च रज्जुविवर्त्तस्य मिथ्याभूतसर्पस्य

रज्जुमात्रत्ववत् वस्तुभूतब्रह्मणो विवर्त्तस्य प्रपञ्चादेः वस्तु-